

CEHENNEM ATEŞİNİN ŞİDDETİ VE CENNET NİMETLERİNE KAVUŞMA

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmâin ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

a. Ümmet İçin İki Büyük Tehlike

Emmâ ba'dü;

Fe-kâle rasûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

أَتَخَوَّفُ عَلَى أُمَّتِي اثْنَتَيْنِ: يَتَّبِعُونَ الْأَرْيَافَ
وَالشَّهَوَاتِ، وَيَتْرُكُونَ الصَّلَاةَ. وَالْقُرْآنُ يَتَعَلَّمُهُ
الْمُنَافِقُونَ يُجَادِلُونَ بِهِ أَهْلَ الْعِلْمِ

Etehavvefü 'alâ ümmeti's-neteyni yet-tebi'ûne'l-eryâfe ve's-şehvâti ve yetrükûne's-salâte ve'l-kur'ânü yete'alle-mühü'l-münâfikûne yücâdilûne bi-hî ehle'l-'ilmi.

Ukbe radiyallahu anh'den Taberânî rivayet eylemiş ki;

Peygamber sallallahu aleyhi vessellem; benim ümmetim üzerinde iki korkum vardır. Ümmetim için iki şeyden korkarım buyurmuş.

Birisi. *Yettebi'ûne'l-eryâfe ve's-şehevâti ve yetrükûne's-salâte ve'l-kur'ânü.* Eryâfe tabi olurlar. Şehvetlerine tabii olurlar. Yani eryâf, bolluk ve rahatlık yerleri, sayfiye gibi böyle kalkıp gittikleri yerler manasına. Oralara giderler şehvetlerine tabii olurlar. Bundan korkarım buyurmuş. Yani yazlıklara çıkarlar, keyiflerine bakarlar.

Ve yetrükûne's-salâte. Ve namazı terk ederler. Belki cuma namazlarını cemaatle namaz kılmayı terk ederler filan manasına olabilir. Namazı terk ederler. *Ve'l-kur'ânü.* Kur'an'ı terk ederler. *Ve'l-kur'ânü yete'alle-mühü'l-münâfikûne.* Kur'an'ı münafıklar öğrenir, bunlar şey yapmayınca, terk edince, öğrenmeyince.

Yücâdilûne bi-hî ehle'l-ılmî. İlim sahipleriyle bu öğrendikleri Kur'an bilgilerini kullanarak mücadele ederler münafıklar.

Demek ki, salîh insanların âbid, zâhid, ihlaslı, temiz insanların, keyiflerine tabi olarak, zevki sefa yerlerine, yazlıklara, uzaklara

gitmelerini ve asıl şehirlerdeki ilmi irfânı bırakmalarını, namazları, cemaatleri bırakmalarını doğru görmüyor Peygamber efendimiz. Onların boş bıraktığı, o boşluktan, münafıklar faydalanıyor, münafıklar şehirlerde öğreniyorlar, Kur'an bilgilerini, dersleri takip ediyorlar, dinliyorlar camide konuşulanları. Bu sefer öğrendiklerini tabi münafık oldukları için hayra kullanmıyorlar. Ehli ilim ile mücadele etmek, kafaları karıştırmak, gönülleri bulandırmak, insanları şaşırtmak için kullanıyorlar. Yani münafıklık yapıyorlar. Bundan korkarım buyurmuş Peygamber efendimiz.

O bakımdan bizim bu hadîs-i şerîfi duyduktan sonra yapmamız gereken şeylerden birisi; camiye, cemaati, ilmi, Kur'an öğrenmeyi, ihlâslı insanlar, yani Allah'tan korkan, hâlis niyetli, münafık değil, içi başka dışı başka değil, temiz insanların, kendilerinin iyi öğrenmesi ve çoluk çocuğuna da tam öğretmesi. Aman evladım, bu bizim Kur'an'ımızdır. Allahu Teâlâ hazretlerinin kelâmıdır. Haydi, yavrum bunu öğren. Bunu öğrenirsen sana bir Mercedes alacağım, BMW alacağım son model, hâfız olursan. Ötekiler nasıl öğreniyorlar. Sen onlardan ne eksikliğin var. Teşvik ederek,

çocuklarımızı, Kur'an'ı Kerîm'e göre, ihlâslı yetiştirmeliyiz.

Dün Türk radyosunun, televizyonunun uluslararası yayınına dinliyordum. Bir yerin açılışı münasebetiyle merasimde çeşitli kimseler konuşma yaptı. Vural Savaş da çıktı, konuşma yaptı. Ve konuşmasında diyor ki;

Dini çalışma yapamaz kimse. Hâlbuki dini çalışma yapabilmek laikliğin gereği. Herkes dini çalışma yapabilir. Dini çalışma, bunların kanunlarına göre yasak değil. Yani dini çalışma yasak değil. Bunların kanunlarına göre yasak olan dini çalışmaları engellemek. Vicdana baskı yapmak. Yani inancına şey yapmak. Asıl yanlış olan bu.

Bir de onların yani üzerinde durdukları şey, devlet din kanunlarına göre yönetilmesin. Yani laikliği böyle anlıyorlar. Hâlbuki burada devlet ve belediye ve diğer kurumlar pekâlâ dini şeylere göre yönetilebiliyor, halk istedikten sonra. Kilisenin dediği bal gibi oluyor, yaptırılıyor ve harıl harıl kiliseler çalışıyor. Ama onlar haydi diyelim ki kanun yapmağa karışmasınlar. Kanunlar Kur'an'a, şeriata göre çıkmasın. Meclisteki adamlar otursunlar, kalksınlar,

kanun yapsınlar. Yönetim dini esaslara uygun olmasın. İyi ama böyle bile olsa, yani buna biz Müslüman olarak razı değiliz. Biz Allah'ın emirlerine göre yönetilmesine tabiyiz. Böyle bile olsa dini çalışma yasak değil. Bir başsavcı dini çalışmaları yapamazsınız diyor. Haydi, o zaman havraları, kiliseleri kapat. Haydi, onların dini okullarını engelle. Onları engelleyemiyorsun. Gücün Müslümanların dini çalışmalarına mı yetiyor?

Onların, Türkiye'deki azınlıkların hiçbirinin dinine bir baskı yapmıyorsun. Yapmayı da uygun görmüyorsun. Bununla da seviniyorsun, övünüyorsun. Ben laik bir ülkeyim. Kimsenin din ve vicdan özgürlüğüne karışmıyorum diyorsun. Dini çalışma yapabilir. Cami için çalışabilir. Kur'an öğretmek için, İslam'ı öğretmek için gayret gösterebilir. Dininin emrettiği işleri yapabilir. Yapılması için gayret sarf edebilir. Ama bunun için bunların kanunlarına göre başkasına baskı yapmayacak vicdanına şey yapmayacak. Ama bu hiç yapamazsın diyor. Hani nerede kanunlar uygulanacaktı, insan haklarına saygı olacaktı, reis-i cumhur, anayasa mahkemesi başkanı olan şahıs seçilmişti. Hani ilk itirazı reis-i cumhurun; Yok Vural, bu iş

senin dediğin gibi değil. Dini alışma yapmak hiçbir ülkede, hiçbir devlette yasak değil. Serbest herkes. Yahova şahitleri harıl harıl alışıyor. Dini alışma. Daha başkaları alışıyor.

Türkiye de de alışıyor. Hristiyanlar da alışıyor. İzmir de ne kadar insanı Hristiyan yapmışlar. Hatta bazı gazeteciler de gitmiş onlar bazı sözler söyleyince itiraz yollu, sen bir daha buraya gelme filan emişler, onu da yazıyor. şeyin bana verdiği kâğıtlar içinde gördüm.

Yani hukuk adamının söylememesi. Bir din düşmanı şahıs söyleyebilir de. Hukuk adamının yo ben kimsenin dini şeyine karışmam, o serbest demesi lazım.

şimdi biz böyle yapmadıkça, eskiden isteyen serbest gezsın, isteyen ibadetini yapsın, kimseye baskı olmasın derken, bu sefer kuvvetlendiler aksine Müslümanlara baskı yapmaya başladılar Türkiye de. Müslümanın namaz kılması zorlaştı. Sakal bırakması, baş örtmesi başına dert oldu. Kur'an kursları açılmaya başlandı. Camiler müsaadeye bağlanmaya başlandı vs. filan.

Yani işte Peygamber efendimizin buyurduğu şey. Sonra bir sürü de din namına fetv

veren insanlar çıkmaya başladı. Konuşmalar. Yok, efendim şu şöyle olmalıdır bu böyle olmalıdır. Hac her mevsimde olmalıdır. Bira içki değildir, içilebilmelidir, serbest olmalıdır. Yani dini konuların her birisinde, kendi keyiflerine göre onlar laf söyleyebiliyor. Hem de dinin zıddına aykırı olan şeyleri. Ama Müslüman onu söyleyemiyor. Meydanı yani münafıklar, hatta kâfirler alıyor. Peygamber efendimizin de endişe buyurduğu husus o. Yani Müslümanlar bu işleri öğrenmezse, iş münafıklara kalırsa, o da şeyi öğrenirse. Mesela Avrupalı müsteşrikler, 12 inci yüzyıldan itibaren Müslümanlarla karşılaştığı andan itibaren, İslam'ı, Kur'an'ı, İslami ilimleri, iyice Arapçayı öğrenmeye başladılar, papaz oldukları halde. Ve Avrupa'nın İslam ilimleriyle ilgili bir oryantalizm bölümü, şarkiyatçılık bölümü meydana geldi. Ondan sonra da başladılar ihtilaflara, körükleyerek gelmeye, ihtilafları ortaya çıkarmaya. Milletleri birbirine düşürmeye. Yani siyasetlerini şey yapmaya.

Onun için halîs muhlis aileler, en akıllı çocuklarını, dini iyi öğretme tarafına sevk etmeli. İyi yetiştirmeli, mücahit yetiştirmeli yani Fatih gibi yetiştirmeli.

Molla Gürânî'lerin, Akşemşeddinlerin Fatihleri yetiştirdiği, yönlendirdiği gibi, iyi âlimler de insanları, Müslümanları iyi yönere yönlendirmeli, çalıştırmalı. Çünkü her yerde Müslümanlık gerilemekte şu anda. Adım adım küçülmekte, gerilemekte. Koca koca beldeler, ülkeler elimizden çıkmakta. Cihana gayrimüslimler, dinsizler, imansızlar, ahlâksızlar hâkim olmakta. Televizyon altı tane, yedi tane kanalı var ben de. Şöyle takır takır bir tarıyorum. Bakıyorum. Hiç şöyle akıllı, mantıklı, Allah'ın razı olacağı bir yayın yok.

O halde ön plana geçmeliyiz. Asıl iyi insanlar olarak, iyiliği yaptırmak için teşkilatlanmalı, çalışmalı ve uğraşmalıyız ki, cihat dediğimiz şey bu. Allah bizi sevsin.

b. Allah'ın Arş-ı Âlâ'sının Gölgesinde İlk Olanlar

أَتَدْرُونَ مَنْ السَّابِقُونَ إِلَى ظِلِّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟ الَّذِينَ
إِذَا أُعْطُوا الْحَقَّ قَبِلُوهُ وَإِذَا سُئِلُوا بِذَلْوِهِ وَحَكَمُوا
لِلنَّاسِ كَحُكْمِهِمْ لِأَنفُسِهِمْ

*E-tedrûne meni's-sâbikûne ilâ zıllıllâhi
azze ve celle ellezîne izâ u'tu'l-hakka*

*kabilûhü ve izâ süilûhü bezelûhü ve ha-
kemü'n-nâse ke-hükmihim li-enfüsihim.*

Hulvânî [Ebû Nu'aym] ve Ahmed b. Hanbel
radıyallahu anhüma, Âyşe-i Sıddîka radıyal-
lahu anha'dan rivayet etmiş ki;

Peygamber efendimiz buyuruyor:

E-tedrûne.

Biliyor musunuz?

*Meni's-sâbikûne ilâ zıllıllâhi azze ve
celle.* Allahu Teâlâ hazretlerinin, aziz ve celil
olan Allah Teâlâ hazretlerinin arş-ı âlâsının
gölgesinin altına, koşa koşa gidenler, o gölge-
nin altında nurdan minderlerde oturacak olan-
lar kimlerdir?

Biliyor musunuz?

Müslümanlardan kimler?

Oraya ilk böyle varacaklar, birinci vara-
caklar, arşın gölgesinde oturacaklar, safa sü-
recekler, büyük nimetlere mazhar olacaklar,
mahşerin tehlikelerine uğramayacaklar.

Kim bunlar biliyor musunuz?

Diyor. Tabi bu soru dikkati çekmek için
soru sorarak dikkat çekilir. Allah Allah. Bunlar

kim diye merak uyandırır. Bu bir usuldür edebiyatta. Ondan sonra gerçek söylenir. Peygamber efendimiz de bazen böyle soru sorardı. İlgi iyice canlı olduktan sonra, cevabını kendisi verir di.

Cevabını veriyor buyuruyor ki;

E-tedrûne meni's-sâbikûne ilâ zıllıllâhi azze ve celle ellezîne izâ u'tu'l-hakka kabilûhü ve izâ süilûhü bezelûhü ve hakemü'n-nâse ke-hükmihim li-enfüsihim.

Ellezîne. Bunlar o kimselerdir ki, o arş-ı âlâ'nın gölgesinde gölgelenecek, Allah'ın iltifatına mazhar olacak, mahşerin sıkıntılarına uğramayacak, rahat edecek olan mübarekler.

Ellezîne izâ u'tu'l-hakka kabilûhü. Kendilerine hak verildiği zaman onu kabul eden bir. Yani ya hak söz söylendiğinde kabul eder, ya kendisinin hakkı verildiği zaman alır manasına.

Ve izâ süilûhü. Hak kendilerinden istendiği zaman verirler. Yani kendilerinin hakkını alırlar. Tabi hakkını almak gayet tabii bir şey yok. Fazlasını istemezler demek yani. Cenâb-ı Hakkı onlara neyi helal kılmış, ne kadarını nasip etmişse, azgınlık, aç gözlülük,

mütecavizlik, gasp gadir, zulüm yapmazlar yani. Hakkı alırlar. Hakları da verirler.

Kendilerinden hak istendiği zaman da hakkı esirgemezler, verirler. Al kardeşim buyur bu senin hakkındır, verirler. Yani hakşinaslar. Hem kendi haklarını almak hususunda Allah'ın sevdiği bir durumda, hem de kendisine beklenen hakları sunmak da iyi insanlar. Yani terazi ellerinde, hakşinas insanlar bir.

Sonra.

Ve hakemü'n-nâse ke-hükmihim li-enfüsihim. İnsanlara da kendileri hakkında ne hüküm vereceklerse, insanlara da kendileri gibi düşünerek, kendilerini onların yerine koyarak, böyle hüküm edenler, yani ben onun yerinde olsaydım şöyle yapılmasını isterdim, şunu yapmak onun hakkıdır. Binâenaleyh şu şöyledir kardeşim diye kendilerinin onların yerine koyup, kendilerine nasıl hüküm edeceklerse, haklarını nasıl isteyeceklerse, onların haklarını da isteyiverendir.

Bu çok önemli. Yani adaletliliğin, Allah'ın sevdiği hakşinaslığın, en güzel ölçeklerinden veya onu sağlamanın en güzel yollarından birisi, karşıdaki hak sahibini kendi yerine

koyarsın. Onun yerine ben olsaydım, o pozisyonunda, o durumda. Ne yapardım?

O hakkını istiyor. Ben de vermek istemiyorum ama ama hakkı. Onun yerinde ben olsaydım üzülürdüm bu şeyden haydi vereyim diye.

En iyi hak bulma çarelerinden birisi, hakkı hükmetmek, haklı hüküm vermek. Adil hüküm vermenin en güzel çarelerinden biri, kişiyi, karşısındakini kendisinin yerine koymaktır, kendisini onun yerine koymaktır, öyle hüküm etmektir. Böyle hükmedenler adil insanlar oluyor. Haklarını da alırken de adiller, hak verirken de adiller, hükmederlerken de adiller.

Demek ki, Cenâb-ı Hak adaletli insanları seviyormuş ve bunlar arşı azamın gölgesine herkesten evvel koşarak ilk önce gideceklermiş.

O halde bizler, her hükmümüzü, kendi şahsi, nefsi isteklerimizin, kırgınlıklarımızın, sevgilerimizin üstünde hakkı tutarak, teraziyi elimizde iyice tartarak öyle yapmalıyız. Hakkın engellenmesinde iki duygu engel olur insana, hakkı işlemek hususunda, iki şey mani olur.

Bir, haksızı sever, korumak için, onu koruyacak şekilde işi yamultur, kayırmak için yapar. Sevgiden olur. Ha bu benim kardeşim, bu benim akrabam, bu benim babam, bu benim annem. Binâenaleyh biraz işi şöyle kaydırayım da onu kayırayım der, ondan olur, sevgiden olur.

Bir de, bu adam evet doğru söylüyor ama ben bu adama kızıyorum ya, bu adam benim kızdığım adam. Şimdi vermeyeyim şuna hakkı diye kızgınlıktan vermek istemez insan. İşte iyi insan, bu iki duyguyu aşar. Yani kızdığı zaman da adaletten ayrılmaz, kızdığı insana karşı. Sevdiği zaman da adaletten ayrılmaz. Sevmesine rağmen hakkı söyler. Bu çok önemli bir ölçü.

Bu hususta çok hadîs-i şerîfler var. Çok methediyor Peygamber efendimiz, böyle hareket edenleri.

Kur'an-ı Kerîm de de;

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ

Ve lev 'alâ enfüsiküm evi'l-vâlideyni ve'l-akrabîne. (4/Nisâ 135)

Kendisinin aleyhine de olsa, ana babasının aleyhine de olsa, akrabalarının aleyhine de olsa adaletli hükmeden kimseler methediliyor. Demek ki, Allah öylelerini sevdiğinden arşın gölgesinde de gölgelendiriyor.

Muâz radiyallahu anh den rivayet edildiğine göre Taberânî rivayet etmiş rahmetullahi aleyh. Peygamber efendimiz sormuş ki;

أَتَدْرِي مَا تَمَامُ النِّعْمَةِ؟ تَمَامُ النِّعْمَةِ دُخُولُ الْجَنَّةِ
وَالنَّجَاةُ مِنَ النَّارِ

E-tedrî mâ temâmü'n-ni'meti temâmü'n-ni'meti dühûlü'l-cenneti ve'n-necâtü mine'n-nâri.

Herhalde Muâz radiyallahu anha sormuş tekil olarak soruyor.

Biliyor musun?

Nimetin tamamı nedir?

Diye sormuş.

Nimetin tamamı sözü nerede geçiyor?

Allâhümme innâ nes'elüke temâme'n-ni'meti ve devâme'l-âfiyeti ve husne'l-hâti-meti.

Yâ Rabbi! Biz senden nimetin tamamını istiyoruz.

Ve devam e'l-âfiye.

Ve afiyetin devamını istiyoruz.

Ve husn'el-hâtıme.

İyi sonuç, iyi akıbet, iyi bir ölümlle ölmeyi istiyoruz filan diye böyle dua ediyoruz ya.

Şimdi bu zât'a da bu nimetin tamamı nedir?

Biliyor musun?

Diye sormuş Muâz radiyallahu anh.

E-tedrî mâ temâmü'n-ni'meti.

Nimetin tamamı nedir?

Soruyu yine kendisi cevabını ihsan buyurmuş, söylemiş.

Temâmü'n-ni'meti dühûlü'l-cenneti. Nimetin tamamı demek, Allah'tan nimetin tamamını istiyoruz. Tabi dünyada birçok nimetler içinde yaşıyoruz.

Ama bunun tamamı nedir?

Temâmü'n-ni'meti dühûlü'l-cenneti.

Cennete girmektir.

Ve'n-necâtü mine'n-nâri. Cehennemden paçayı kurtarmış olmaktadır. Cennete girmektir. Cehenneme düşüp yanmamaktadır. Cennete girmektir.

Allahu Teâlâ hazretleri bizleri türlü türlü nimetler vermiş, yaratmış, ihsan ediyor, yaşıyor. Sağlık vermiş, akıl vermiş, deli olsak kıymetimiz olmaz, sakat olsak, yatalak olsak kıymetimiz olmaz. Dert oluruz, sıkıntı oluruz etrafımızda bize bakanlara.

En büyük nimetlerden birisi Müslümanız Elhamdulillah. Bizim özel bu diyara mahsus nimetlerimiz, türlü türlü meyveleri yiyoruz, içiyoruz. Kebaplar bizim için su gibi basit gibi şeyler, başkalarının ağzının sulandığı şeyler. Biz artık yiye yiye bıkmışız da aramıyoruz bile, istemiyoruz bile, kuzular meleşiyor, merinos koçları bahçemizde dolaşıyor, balıklar denizde oynaşiyor. İstersen motora binersin, istersen balık tutarsın, istersen çarşıdan gidersin dükkândan balık tutarsın, istediğin boyda. Parasını oltanın ucuna taktım mı istediğin balık geliyor dükkândan, eve getirirsin, al sana dükkândan bir balık tuttum, somon balığı, kırmızı etli filanca. Bolluk yani. Kıtlık yok. Su

istersen su var. Her gün yıkan. Sabah yıkan akşam yıkan. Terlediğin zaman yıkan. İstersen bahçene şişirme havuz al, at içine cimbil cimbil serinle. İstersen grandpool gömme havuz, istersen dekorasyonlu kenarda kayalar mayalar, istersen güneş ışını ile ısıtmalı, istersen fiskiyeli, istersen pınarlı, istersen deniz, istersen sörf, istersen dere ağzı sakın swimming mıntıkası.

Allah'a hamd ü senalar olsun çok güzel yerler. Buraya gelmiş de sonra Türkiye'ye dönmüş olan arkadaşlar diyorlar ki hocam, telefon ettikleri zaman; oranın güzellikleri gözümde tütüyor, bir fırsat olsa da tekrar yine gelsem diyorlar. Nimetler çok, türlü türlü nimetlerle yaşıyoruz. Allah'a hamd ü senâlar olsun. Rab-bimiz bize nimetlerini şükretmeyi, kendisine zikretmeyi, kendisine güzel ibadet etmeyi nasip eylesin.

Ama bu nimetlerin tamamı ne?

Dühûlü'l-cenneti. Cennete girmek. Cehennemden de kurtulmuş olmak. Paçayı kurtarmış olmak. Cehenneme düşmemek. Şöyle bir kibritin alevi parmağımızı yaktığı zaman fena oluyoruz. Bizim Ali matkabın ucunu

tutmuş, çıkartayım derken. Isınıyor ya çevirdiğin zaman, birde baktı ki elleri kabarmış buraları, kabarıyor yani, az bir sıcaklığa dayanamıyoruz.

O cehennemnin harareti ne olacak?

Müslümanları savaşa çağırdığı zaman Peygamberi Zişan efendimiz sallallahu aleyhi ves-sellem efendimiz. Ama demişler; hava sıcak, yaz günü, şimdi bu sıcakta sefer olmaz, savaş olmaz.

Kur'an-ı Kerîmde Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا

Kul nâru cehenneme eşeddü harrâ an lev kânû yefkahûn. (9/Tevbe 81)

Cehennem ateşi çok daha fazla hararetlidir bir bilseler. Allah rızası için Peygamber efendimiz çağırılmış gidilecek. Tebük dediyse Tebük'e gidilecek. Hangi istikamete dediyse garibanlar gitmişler. Bir torba veriyor, yüz kişi kusur kimseyi sefere gönderiyor, bir torba hurma. Başka ne ekmek, ne et, ne başka bir şey. Hurmaları birer ikişer onunla idare ediyorlar. En sonunda da aç kalmışlar. Cenâb-ı

Allah balık göndermiş de denize, bir balık vurmuşta denize, onu günlerce yemişler. Gözünün içine, balığın göz çukuru oyuğunun içine, on üç kişi sığmış, bakalım kaç kişi sığacak diye. Kaburga kemiklerini çatmışlar böyle balığın, kılçıkları karnında kemikler oluyor ya, deveyle geçmişler altından. Koca balina göndermiş Allah. Kesip kesip yemişler, kokmuyor da, şiddetli sıcaktan trak kuruyor, pastırma gibi bir şey oluyor demek ki. Kesip kesip yemişler.

Hatta Mekke'ye de getirmişler. Peygamber efendimiz de demiş ki sallallahu aleyhi vessellem; bu Allah'ın bir ikramıdır. Verin biz de yiyelim demiş. İkramı ilahi diye. Öyle garibanlar şey yapmışlar.

Cehennem ateşi daha hararetli, yani sözünden açtık bunu, âyet-i kerimeden.

Allahu Teâlâ hazretleri, şu nimetlerine çok şükürler olsun. Bunların tamamı olan cenneti girmeyi de nasip etsin. Cehennemde yanmamayı, cehennemden sırat köprüsünden yıldırım gibi geçip, cennete varıp, Resûlullah sallallahu aleyhi vessellem efendimize de komşu olmayı nasip etsin. Cennette, Havz-ı Kevser de Peygamber efendimize kavuşursak Havz-ı

Kevser'den iersek cennete beraber girersek, cennete beraber komşu olursak, Cenâb-ı Hak'ın cemalini görmek, cennetin en büyük nimeti o olacaktı. Ve cuma günlerine tesadüf eden zamanlarda, ona kıyaslanacak zamanlarda, Müslümanlar rabbil âleminin huzuruna ziyarete gideceklermiş. Cenâb-ı Hak da onlara ikramlarda bulunacaktı. Bir kere bunları böyle Cenâb-ı Hak'ın rahmeti misk kokuları kaplayacaktı. Döndükleri zaman zevceleleri soracaklarmış, sizin böyle yüzünüz nurlanmış, pırıl pırıl, kokularınız harika. Rabbimizin ziyaretinden geliyoruz diyeceklermiş. Cennet çarşılarından türlü türlü hediyeler ikram edecekmiş Cenâb-ı Hak. Orayı da görmeyi de Cenâb-ı Hak nasip etsin. Ama kahrına, gazaba uğramadan, hesaba çekilmeden, terlemeden bi gayri hesab cennete girmeyi Allah cümlemize nasip eylesin. İki cihanda aziz ve bahtiyar olalım.

El Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü